

Nd.

272. Frumvarp til laga

um breyting á lögum nr. 105 1940, um breyting á lögum nr. 62 30. des. 1939, um tollskrá o. fl.

Flm.: Pétur Ottesen.

1. gr.

Siðari málsg. 2. gr. laganna orðist svo:

Enn fremur af trjávið, pappa, pappír, pappakössum og límböndum, sem notað er í umbúðir utan um fisk til útflutnings.

2. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 56 14. apríl 1943, um breyting á lögum nr. 105 1940, um breyting á lögum nr. 62 30. des. 1939, um tollskrá o. fl.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Greinargerð.

Stjórn sölumiðstöðvar hraðfrystihúsanna hefur snúið sér til Alþingis með tilmælum um, að niður yrði felldur tollur af pappírsumbúðum, sem notaðar eru um hraðfrystan fisk.

Eru þessar umbúðir tollaðar eins og hér segir: 8% verðtollur af árentuðum og óárentuðum pergamentspappír, pappakössum og pappaöskjum; 30% verðtollur og 7 aura vörumagnstollur á kg af cellophanepappír, sem notaður er til fiskumbúða. Eru það frystihúsunum aernar búsfíjar að verða að greiða háan toll af umbúðum fiskjarins innst og utast. Eiga þeir, sem að rekstri hraðfrystihúsanna standa, eins og nú er komið, mjög í vökk að verjast um fjárhagslega afkomu. Og útlit er fyrir, að enn þyngi undir fæti hjá þessari grein atvinnurekstrarins. Samkeppni á erlendum markaði færist ört í aukana. Fiskveiðaþjóðir, eins og t. d. Norðmenn, kosta nú mjög kapps um auknar fiskveiðar. Framleiðslukostnaður allur þar í landi er margfalt minni en hér, en það gerir Íslendingum þungt undir fæti meðal annars í samkeppninni um verð á hraðfrysta fiskinum. Einnig má gjalda varhuga við samkeppni í þessari grein af hálfu Canadamanna. Báðar hafa þessar þjóðir það sameiginlegt, að pappír sá, sem þær nota til umbúða um hraðfrysta fiskinn, er framleiddur þar heima fyrir, og verða því umbúðirnar hjá þeim miklu minni kostnaðarliður í framleiðslunni en hjá Íslendingum, sem þurfa að kaupa þær erlendis frá

og verða auk þess ofan á verzlunarálagningu og há flutningsgjöld að greiða bæði verðtoll og vörumagnstoll af umbúðunum.

Nú er það svo, að kröfur neytenda fiskjarins erlendis hniga alltaf meira og meira í þá átt, að búið sé um fiskinn í smærri pökkum en verið hefur til þessa, en þetta veldur því, að mun meiri pappir fer í umbúðir um sama magn en nú á sér stað. Auk þessa hefur þessi tilhögun í för með sér aukna vinnu við pökkunina og eykur þannig einnig framleiðslukostnaðinn.

Að öllu þessu athuguðu virðist það auðsætt, að það beri að láta niður falla alla innflutningstolla af þessum umbúðum. Þjóðin á, eins og nú er komið, mjög mikið undir því, að þessum atvinnurekstri farnist vel nú og í framtíðinni. Eru miklar vonir tengdar við þennan þátt framleiðslunnar. En þær vonir rætast því að eins, að íslendingar geti verið samkeppnisfærir á erlendum markaði um verð og gæði vörunnar.

Má því sízt af öllu íþyngja þessum atvinnurekstri með innflutningstollum.